

Om det skulde være, kunde man lade Pensionsordningen helt udgaa, men i saa Fald maatte man enten afskaffe den hidtil gældende Understøttelsesordning eller give den Lovhjemmel.

I det af Folketinget nedsatte Udvalg stillede hele Udvalget Forslag om den ovennævnte Ændring af Valglovens § 101, Stk. 1. De øvrige Ændringsforslag stilledes af et *Flertal* bestaaende af Udvalget med Undtagelse af Alfred Jensen (D. K.), Aksel Larsen (D. K.) og Harald Nielsen (V.).

I Betænkningen giver Udvalget Udtryk for den Opfattelse, at *Rigsdagsvederlaget* i lange Tider har været for lavt ansat. Angaaende de forskellige Vederlagssatser anføres: »De Medlemmer, som har deres Bopæl og Virksomhed uden for København, har betydeligt større Udgifter, saafremt de skal passe deres Rigsdagsmandat, end de, som bor i København. Forskellen mellem det højeste og næsthøjeste Vederlag begrundes med de meget betydeligere Udgifter, de uden for 75 km Grænsen boende Medlemmer har til Hotelophold etc. end andre Medlemmer.«

Udvalgets *Flertal* udtaler, at det ligeledes kan tiltræde den foreslaaede *Pensionsordning*, men dog mener, at Pensionen ikke skal ydes før det fyldte 65. Aar, og at der af Medlemmerne skal ydes et Beløb til Ordningen.

»Flertallet er af den Anskuelse, at gode Grunde taler for at yde forhenværende Rigsdagsmænd en beskeden og efter særlige Regler formet Pension.

Denne Pensionsordning vil saa at sige i alle Retninger blive forskellig fra den for Tjenestemænd gældende Pensionsordning. Rigsdagsmændene yder selv et større Bidrag end Tjenestemændene. Pensionen indtræder ikke for de mange Rigsdagsmedlemmer, som ikke har været Medlem i mere end 10 Aar.

Pension kan kun ydes efter det fyldte 65. Aar og kun, saafremt det tidligere Medlem har været Medlem ogsaa efter det fyldte 50. Aar. Betalt Pensionsbidrag kan ikke kræves tilbage.

Ordningen er en Særordning for Rigsdagsmænd. Flertallet er af den Anskuelse, at der ved Gennemførelsen af Lovforslaget ydes forhenværende Rigsdagsmænd et rimeligt yderligere Vederlag for deres Arbejde.

Forslaget er som bekendt udarbejdet gennem Forhaandsforhandlinger mellem Rigsdagens Præsidium og Partiernes Repræsentanter. Flertallets Partier havde inden Fremsættelsen tiltraadt Forslaget og har dermed Ansvaret for Forslagets Fremsættelse.

Flertallet forstaar meget vel, at Indvendinger kan rettes mod den foreslaaede Ordning, men Flertallet maa stærkt fremhæve, at den nugældende rene Understøttelsesordning er ganske utilfredsstillende og næsten kun kan praktiseres paa en utilfredsstillende Maade, ligesom de Beløb, der har været ydet,